

МАРІЯ.

Опростете ми, учителко, майка ли је, що мие дава дрѣхытѣ, и туй що ямѣ.

УЧИТЕЛКА.

Помнете добрѣ, драга, че сичко туй дѣдо Господѣ дава, и че сичко нему принадлежи, ако той небѣ былѣ далѣ пары на майкѣ ви за да купи дрѣхы, хлѣбѣ и сичкытѣ нѣща, отѣ които имате потрѣбѣ, вый нещехте да имате нищо.

МАРІЯ.

Ахѣ! колко щѣ обычамѣ Бога, който ми дава сичкытѣ тѣзи нѣща.

УЧИТЕЛКА.

Туй је твѣрдѣ праведно, драга, и за да покажете милостивому Богу, че го обычате, вый трѣбва да бѣдете твѣрдѣ добра, зашто туй му много аресва.

МАРІЯ.

Дѣдо Господѣ ли је сѣщо направилѣ бабѣ ми, която је у Америкѣ?

УЧИТЕЛКА.

Той направи сичко що је на земѣтѣ и на небото, чеда мои, но чини ми ся, че ще вали дѣждѣ; та хайде да си отидемѣ въ одаѣтѣ.

ВЪЛКАНА.

Ха!! учителко, я погледнете кѣмѣ тѣзи странѣ, ето туй, което вый наричате дѣгѣ; ахѣ! каквы хубавы шаркы!